Drobtinice

30.11.2012

Dick Long

Scenarist Darko Macan, gostitelj Aleksander Buh in avtor Štef Bartolić, predstavitev albuma Dick Long, Stripartnica Buch, Ljubljana | Foto: Borut Krajnc

Vir: http://www.mladina.si/foto/?a=201247

30.11.2012

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/

30.11.2012

Mladina 48/2012, Izjave tedna

»Če delaš z barabami, potem ne moreš biti angelček, moraš biti vsaj barabica.«

Član izvršilnega odbora SLS JOSIP BAJC, v Delu, o razlogih za napoved umika Radovana Žerjava z vrha stranke

Vir: http://www.mladina.si/118251/izjave-tedna/

30.11.2012

Aljana

Vir: http://www.slovenskenovice.si/novice/slovenija/volnena-revolucija?fb_action_ids=387385304672218&fb_action_types=og.likes&fb_source=other_multiline&action_object_map=%7B%22387385304672218%22%3A392667934142375%7D&action_type_map=%7B%22387385304672218%22%3A%22og.likes%22%7D&action_ref_map=[]

30.11.2012

Stripburger

V pon., 3. decembra se v KINODVORU v Ljubljani pricne ze 9. edicija mednarodnega festivala Animateka. Letosnji rezidencni umetnik je kanadska strip avtorica JULIE DOUCET, ki je prispevala celostno podobo letosnje Animateke. Julie Doucet, ki se festival zal ne bo mogla udeleziti, bo pustila pecat letosnji Animateki tudi z razstavo v Kindvorovi galeriji. Julie Doucet velja za najbolj vplivno avtorico sodobnega avtorskega stripa in revija Stripburger je letos izdala njen stripalbum Moj njujorski dnevnik.
Vec o albumu in avtorici v priponki!

Animateka se iz Ljubljane seli v MARIBOR. Tam bo gostujoci stripovski avtor Norvezan LARS FISKE. Na razstavi, katere odprtje bo v pon., 10. dec. bo 19. uri, bodo na ogled stripi iz dveh njegovih projektov Matjemanija in Herr Merz. Trilogijo Matjemanija bo kot album izdala revija Stripburger, strip pa je prevedel Darko Cuden.
11. dec. se bo o albumu in norveski stripovski sceni z avtorjem in predstavnikom zalozbe No Comprendo Press pogovarjal Igor Prassel.
Vec o stripalbumu in razstavi v priponki!

-- Strip Core c/o Forum Ljubljana
Institute for Art and Cultural Production
Metelkova 6, SI - 1000 Ljubljana, Slovenia
tel. +386 1 2319662, fax. +386 1 4338074
http://www.ljudmila.org/stripcore

30.11.2012

Julie Doucet: Moj newyorški dnevnik

avtobiografski roman v stripu, zbirka Ambasada Strip #11

www.ljudmila.org/stripcore/ambasada

marec 2012, barvna naslovnica, 105 čb str., A4-, 12 eur

Julie Doucet je kanadska striparka in prejemnica nagrade Harvey za najboljšega novega avtorja/avtorico. Njena stripovska pot se je začela po končani akademiji s samostojnim ustvarjanjem kontroverznega fotokopiranega zina Dirty Plotte, širšo stripovsko sceno pa je nase opozorila s stripi v Crumbovi reviji Weirdo. Julie Doucet velja za najbolj vplivno avtorico sodobnega stripa.

Moj newyorški dnevnik je njeno prvo daljše delo, v katerem opisuje in orisuje svoje zgode in nezgode v New Yorku, kamor se je preselila po končanem študiju v Montrealu.

Najprej spoznamo začetke njenega oblikovanja kot umetnice na likovni akademiji in njene nerodne poskuse socializacije ter odnosov z moškimi. Bralec dobi občutek, da nenehno hodi po robu 'normalnega', saj se zdi, kot da prav privlači samo neke čudake, neprilagojence in druge posebneže.

Življenje pri njenem newyorškem fantu je polno vzponov in padcev, sloge in nesporazumov, kar nanjo ne vpliva vedno najbolje. Doucetova nam skozi stripovski dnevnik svojega bivanja v New Yorku razgrne svoje življenje v tistem obdobju, in to včasih prav boleče iskreno. Prav nič se ne sramuje svojih hedonističnih ekscesov, spolnosti, popivanja, zadevanja in drugih elementov boemskega življenja. Tako tudi zvemo mnoge podrobnosti, ki jih v uradnih biografijah ni mogoče najti, v delu pa srečamo tudi nekatere akterje takratne newyorške stripovske scene. Konec koncev je to vendarle dnevnik, sočno branje za vse tiste, ki jih nadvse zanima podroben vpogled v intimo avtorice, in Julie pri tem prav nič ne skopari. Stripovski voajerji in opravljivke bodo cedili sline nad vsebino njenega razgaljanja, poznavalci pa bodo cenili njen prepoznaven slog in način, kako je ustripila relativno pomemben izsek svojega življenja. Povedano po Joycevsko, gre za zanimiv stripovski 'umetnikov mladostni portret'.

Prevedel: Bojan Albahari

30.11.2012

Lars Fiske

striprazstava, album in pogovor

mednarodni festival animiranega filma Animateka,

Kino Udarnik, Maribor

ODPRTJE RAZSTAVE:

pon., 10. december 2012, ob 19.00

Razstava bo na ogled do 16. decembra 2012.

Predstavitev knjige, pogovor z avtorjem Larsom Fiskejem in stripovskim založnikom Espenom Holtestaulom iz No Comprendo Press,

tor., 11. december 2012, ob 20.00

Razstava Larsa Fiskeja, priznanega norveškega strip avtorja, bo prikazala dve njegovi deli, ki vsaka iz svojega vidika govorita o umetnosti in življenju.

Matjemanija je fikcija, satira o pesniškem, umetniškem in intelektualnem svetu. Prikazuje navdahnjenega pesnika Matjeja, njegov ustvarjalni razvoj in avtorski boj. Poleg humorja je glavna značilnost stripa tudi avtorjev izviren likovni stil, ekspresionistični psiho-kubizem. Album Matjemanija je avtor ustvarjal od druge polovice 90-ih. Trilogija je leta 2010 izšla v samostojni knjigi pri norveški založbi No Comprendo Press, v slovenščini jo bo izdala revija Stripburger. V slovenščino je strip prevedel Darko Čuden. Lars Fiske je za prvo poglavje te stripovske knjige na Norveškem leta 1997 prejel zlato medaljo.

Drugi del razstave bo prikazal Fiskejevo najnovejše delo **Herr Merz**, biografijo nemškega dadaista, Kurta Schwittersa. Razstava bo razkrila tudi dva različna avtorjeva likovna pristopa, bolj realističnega in izrazito stiliziranega.

Lars Fiske: Matjemanija, 96 str., 10 eur

Projekt so omogočili:

Javna agencija za knjigo RS, NORLA, Norveška ambasada

29.11.2012

28.11.2012

Franco Juri - Gotofa je

27.11.2012

sreda, 05. december 2012, ob 20:00

DRŽAVLJAN DIAREJA ali KDO JE TOMAŽ LAVRIČ

Dokumentarni film, režiser Dušan Moravec.

Prizorišče: Kino Šiška - Katedrala
Cena vstopnice: 3 EUR

Kdo je Tomaž Lavrič? se sprašuje film z naslovom Državljan Diareja. Ali je Josip Visarjonovič? Lovro Matič? TBC ali Ton Ton? Je stripar, stihoklepec, deloholik, karikaturist in/ali anarhist? Ljubitelj piva? Ljudomrznež? Egoist? Kameleon ali šizofrena oseba? Absolutni genij ali deloholik? Odgovore poiščite v dokumentarnem filmu o enem najplodnejših, najbolj humornih in nadvse pronicljivih avtorjev na Slovenskem, čigar portret skušajo sestaviti številni sogovorniki – sodelavci z Mladine, poznavalci stripa, sociologi, umetniki..., kot tudi ljubitelji njegovega dela. A morda o njem še največ pove Lavričev vizualni opus, ki ga sestavlja na tisoče političnih karikatur, naslovnic in ilustracij za revijo Mladina, pa recimo Rdeči alarm, »prva klasika naše moderne stripovske literature po Magna Purgi«, neprecenljive Bosanske basni, preroška Evropa, politični triler Sokol in golobica, zabavni Ekstremni športi, fantastični Lomm ter še mnogo, mnogo drugega.

Scenaristka: Lora Power, snemalec: Matjaž Mrak , montažer: Jurij Moškon, avtor glasbe: Iztok Turk, režiser: Dušan Moravec

Vir: http://www.kinosiska.si/sl/dogodki/razstave-in-film/2012-12-05/dr_avljan_diareja_ali_kdo_je_toma_lavri/672/

27.11.2012

Dr. Jekyll na lovu za Jackom Razparačem

Novi film bo združil dva slavna mita
26. november 2012 ob 10:15
London - MMC RTV SLO

Gospod Hyde, eden najbolj fascinantnih literarnih zlobcev, je do zdaj doživel že ogromno filmskih upodobitev - a v zadnjih letih nobene zares markantne. Bi se to znalo že v kratkem spremeniti?

Nastajajoči filmski projekt o znani dihotomiji med dr. Jekyllom in njegovim zlobnim alter egom, gospodom Hydom, ki bo za iztočnico spet imel slavno novelo Roberta Louisa Stevensona iz leta 1886, je doživel spremembo v scenaristični ekipi. Filmski blog The Wrap poroča, da je za adaptacijo stripa ***The Strange Case of Mr. Hyde*** izpod peresa Colea Haddona zadolžen Albert Torres (*Henry Poole Is Here*, *Akira*). Za prvo - in očitno nezadostno - različico scenarija je bil zadolžen Haddon.

Hyde, križan s Hannibalom Lecterjem
Naj spomnimo: v Stevensonovem izvirniku dr. Jekyll naredi samomor; ko najdejo njegovo truplo, je to že privzelo skrivenčeno podobo gospoda Hyda, ki je ustrahovala viktorijanski London. A če hočeš pisati strip, ti smrt protagonista kaj dosti ne koristi: v Haddonovi lanski adaptaciji se tako Jekyll, ki je pristal v zaporu, v maniri kakega Hannibala Lecterja poveže z inšpektorjem Scotland Yarda Thomasom Aydom, da bi skupaj prišla na sled Jacku Razparaču.

Pet umorov, ki jih zgodovina pripisuje skrivnostnemu Jacku Razparaču, se je zgodilo v letu 1888, toda fiktivni Ayde (prvi ga je kot "polkovnika Ayda" ustvaril H. G. Wells v ***Nevidnem človeku***) je zanje okrivil napačnega človeka. Pravi Jack, ki si pomaga z Jekyllovim serumom za preobrazbo, je tako še zmeraj na svobodi. Vklenjeni in strogo zavarovani Jekyll (spet se lahko spomnimo na film *Ko jagenjčki obmolknejo*), je tako nekakšen neuradni pomočnik pri preiskavi, obenem pa s svojimi uvidi razkriva vse več tudi o samem sebi.

Ilustrator Haddonovega stripa, **M. S. Corley**, priznava, da se je za navdih oziral h grozljivkam studia Universal iz tridesetih in štiridesetih let 20. stoletja ter k tistim, ki jih je v petdesetih snemalo britansko podjetje Hammer. *"Name so imeli ogromen vpliv. Če natančno pogledate, boste v stripu v epizodnih vlogicah našli Petra Cushinga in Christopherja Leeja. Namerno sem se skušal nasloniti na filme, ki so name v otroških letih imeli tako velik vpliv; hotel sem poustvariti tisti priokus gotske groze za ljudi, ki se z njim sploh*

še nikoli niso srečali."

"Ker bo šel film z roko v roki s stripom," razkriva Corley, *"se mi zdi pomembno, da bi ljudje na platnu prepoznali cele prizore in postavitve kulis iz stripa; ena izmed njih je gotovo muzej Madame Tussauds."*

A. J.

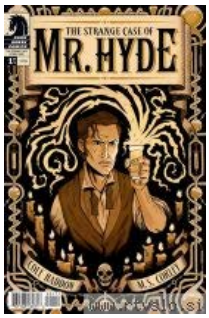

Osnovna zgodba stripa, ki je začel izhajati lani, je naslednja: gospod Hyde ni umrl, ampak so ga oblasti zaprle v temnice pod Scotland Yardom. Pet let pozneje začne London terorizirati nov serijski morilec - Jack Razparač. Mladi inšpektor Adye, ki je za primer zadolžen, odkrije povezavo mad Razparačem in Hydom, kmalu zatem pa še, da je zadnji še vedo živ in v okovih. Rekrutira ga za svojega (ne)prostovoljnega pomočnika. Foto: Dark Horse Comics

Že večkrat povedana zgodba Jacka Razparača, nikoli razkrinkanega morilca londonskih prostitutk, bo tokrat obdelana na način klasičnih grozljivk. Foto: Dark Horse Comics

Vir: http://www.rtvslo.si/kultura/film/dr-jekyll-na-lovu-za-jackom-razparacem/296669

27.11.2012

Čestitamo!

26.11.2012

Predstavitev slovarja: romsko - slovenski in slovensko - romski

29. november ob 11. uri
Romsko društvo Romano Pralipe, Partizanska cesta 12, Maribor

EPeKa vabi na predstavitev projekta Romščina na spletu, ki ga je v sodelovanju s Romskim društvom Romano Pralipe pripravil zaposleni združenja EPeKa Sabri Bejta. Predstavitev slovarja bo potekal v četrtek, 29. november ob 11. uri v prostorih Romskega društva Romano Pralipe.

Pri projektu Romščina na spletu so sodelovali kot koordinator Znanstveno raziskovalno združenje za umetnost, kulturno-izobraževalne programe in tehnologijo EPeKa in partner Kulturno izobraževalno društvo KIBLA.

Projekt Romščina na spletu podpira Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport in Zavod za zaposlovanje RS.

Več na www.epeka.si / epeka@epeka.si

26.11.2012

PETEK 23.11.2012, 13:11

Miki Muster: Jaz sem kriv, če je kdo med vami pokvarjen

Miki Muster je na 28. slovenskem knjižnem sejmu, le dan pred svojim 87. rojstnim dnem, z živim spominom na dolga leta plodnega ustvarjanja dokazal, da kljub častitljivi starosti še zdaleč ni za odpis.

"Ko sem si pri 13. letih ogledal celovečerni animirani film Sneguljčica, sem sklenil, da bo to moj poklic."

Glede na razgibano občinstvo, ki je prisluhnilo njegovemu pogovoru z **Aleksandrom Buchom**, lastnikom Strip.art.nice Buch, edine specializirane trgovine s stripi pri nas, ta se je pred leti lotila ponatisa Mustrovih Zvitorepcev, je očitno, da je idejni oče Zvitorepca, Lakotnika in Trdonje priljubljen pri vseh generacijah. In z ozirom na to, da je Zvitorepca zadnjič narisal pred skoraj 40 leti, je to zgovoren podatek, ki priča o edinstveni kakovosti enega najbolj legendarnih osebnosti pri nas.

Občinstvo je tako lahko izvedelo, da je Muster poleg že znanega dejstva, da je avtor številnih karikatur, risank in reklam – se še pomnite risanke Cik-Cak in reklam Visoki C, To je Jelovica, Čunga lunga, Viki krema in številnih drugih? – še kipar, novinar, filmski režiser, plavalec, kuhar in celo Miklavž.

Strip ne vzgaja, ampak kvari?

Muster je začel s skokom v polpreteklo zgodovino. *"Ko sem bil otrok, Slovenci sploh nismo imeli svojega stripa,"*je povedal. V obdobju pred tik drugo svetovno vojno in po njej je namreč prevladovalo mnenje, da strip ne sodi med vzgojna sredstva, navdušenim "požiralcem" stripa pa je tako preostalo le, da se zagrizejo v srbske in hrvaške prevode ameriških stripov.

Ko zmanjka slovenskih živali

Miki Muster je bil že kot otrok zastrupljen s filmskimi mojstrovinami Walta Disneyja. *"Ko sem si pri 13. letih ogledal celovečerni animirani film Sneguljčica, sem sklenil, da bo to moj poklic."* In tako se je začelo. Mustrovi kolegi z Likovne akademije, kjer je Miki Muster doštudiral kiparstvo, so začeli sodelovati pri reviji *Poletove podobe in povesti*, Mustru pa je pripadla zadnja stran, sicer namenjena otrokom. *"Moja naloga je bila ustvariti slovenske živalske zgodbe, basni, a ker mi je slovenskih živali kmalu zmanjkalo, ko sem izrabil lisice zvitorepke, medvede, vrane, jazbece in podobno, sem si začel izmišljevati nove junake."* A po letu dni so strip prepovedali, češ da kvari mladino, in Muster ob tem hudomušno navrže: *"Jaz sem kriv, če je kdo med vami pokvarjen."* Prepoved stripa bralcem ni bila pogodu. Prikupnega lisjaka Zvitorepca so

zahtevali nazaj. Negodovali so, protestirali, začeli odpovedovati časopis in sčasoma dosegli svoje. Muster je lahko spet ustvarjal, Zvitorepca je poslal na pot, v Afriko, na Divji zahod, strip pa je postal uspešnica.

"Mirno lahko rečem, da sem v življenju uresničil vse, kar sem si želel."

Sanje o pravem risanem filmu

A kljub uspehu mojster animacije še ni bil povsem zadovoljen. Sanjal je o pravem risanem filmu, a ker v Jugoslaviji ni bilo pravih priložnosti, je s trebuhom za kruhom odpotoval v Nemčijo, potrkal na vrata Bavaria filma in tam ostal celih 17 let. *"V Nemčiji so se mi izpolnile sanje. Delal sem desetminutne filme, kar sem si najbolj želel. Mirno lahko rečem, da sem v življenju uresničil vse, kar sem si želel. Imel sem tak monopol, tako srečo, da človek o tem lahko le sanja."*

Brez nasilja

Muster je vedno risal smešno, poučno in napeto, celo tako, da so ga ljudje pogosto ustavljali na ulici in prosili, naj jim namigne, kako se bo zgodba razpletla v nadaljevanju. *"Želel sem risati zgodbe, ki bodo zabavale ljudi. Nikoli nisem delal zgodb, ki bi gradile na nasilju, kar je pravi izziv. Kako ustvariti zgodbo brez nasilja, ki je danes stalnica v 95 odstotkih današnjih stripov, in še vedno pritegniti bralca?"* se je vprašal in dodal: *"Tudi pri mojih junakih je tu pa tam padla kakšna buška, ampak to se lahko zgodi vsakomur."*

Dokler svinčnik ne pade iz rok

Odkrito priznava, da je s svojim delom več kot zadovoljen. *"Čeprav sem Zvitorepca nehal risati že pred skoraj 40 leti, se ga ljudje spominjajo še danes in zaradi tega sem zelo vesel. Vedno sem delal z užitkom, še več, lahko rečem, da mi v življenju sploh ni bilo treba delati, pa čeprav sem risal tako dolgo, najraje kar od sedme ure zjutraj pa do ene ure ponoči, da mi je od utrujenosti svinčnik padal iz rok,"* je povedal in namignil, da je bila njegova edina težava pravzaprav ta, da ni smel delati preveč, sicer bi ga davkarija pošteno udarila po žepu.

Miki je bil krščen kot Miklavž, starši so mu nadeli ime Nikolaj, vsi pa so ga klicali Miki.

Ali nisem naredil že dovolj?

Miki Muster še vedno bere in riše brez očal, pa še vse zobe ima, kot rad pove. Za Planet Siol.net je na kratko povedal še, da od ženine smrti ne riše več, ob tem pa pomenljivo navrgel: *"Ali nisem naredil že dovolj?"* in odhitel na prodajni prostor Strip.art.nice Buch, kjer je na njegov avtogram že čakala pisana množica ljudi z najmanj eno skupno točko: Mustrovo knjigo v rokah.

Aja, in od kod ime Miki Muster? Krščen je bil kot Miklavž, starši so mu nadeli ime Nikolaj, vsi pa so ga klicali Miki. In tako je Miki postal tudi uradno.

Vir: http://www.siol.net/kultura/novice/2012/11/miki_muster_jaz_sem_kriv_ce_je_kdo_med_vami_pokvarjen.aspx

---

26.11.2012

21. 11. 2012

Minister dr. Turk obiskal knjižni sejem v Cankarjevem domu

Minister za izobraževanje, znanost, kulturo in šport dr. Žiga Turk je danes obiskal Knjižni sejem v Cankarjevem domu v Ljubljani. V spremstvu direktorja Cankarjevega doma Mitje Rotovnika si je ogledal sejem in se še zlasti zaustavil pri razstavljavcih, ki na sejmu predstavljajo knjige za otroke in mladino ter priročnike za šolo. Z zanimanjem se je tudi seznanil s ponudbo elektronskih knjig v slovenskem jeziku. Minister dr. Turk, ki se je zadržal v pogovoru s številnimi razstavljavci, je ocenil, da je slovenski knjižni trg zelo bogat in ponuja bralcem vsakovrstno literaturo, kar tudi potrjuje znano dejstvo, da Slovenci radi beremo. Ocenil je tudi, da je še zlasti dejstvo, da prihaja na sejem toliko mladine in da je postal obisk te prireditve vsakoletna priložnost za številne šole, da svoje učence oziroma dijake seznanijo s slovenskim založništvom, velika spodbuda za krepitev bralnih navad med mlajšimi generacijami.

Vir (in zanimiva slika): http://www.mizks.gov.si/nc/si/medijsko_sredisce/novica/article/12058/7787/

26.11.2012

Vinko Möderndorfer, Marko Kociper: Sveta jeza

Razstava v galeriji Alkatraz

Vinko Möderndorfer: Sveta jeza, soavtorji na odprtju razstave, Galerija Alkatraz, Ljubljana | Borut Krajnc

Vir: http://www.mladina.si/foto/?a=201246

24.11.2012

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/

24.11.2012

Miki Miška v Ljubljani

TVSLO - Dobro jutro 20.11.12, 3. del, ura: 36:50

Vir: http://tvslo.si/#ava2.151001357;;

24.11.2012

Razstava Iztoka Sitarja v Knjižnici Otona Župančiča

TVSLO - Slovenska kronika 19.11.2012, ura: 10:08

Vir: http://tvslo.si/#ava2.150943138;;

24.11.2012

Kultura

Na poti v Medino

Prelomni stripovski serial Dekalog drugič med Slovenci – tokrat spet s štirimi albumi

Max Modic | Mladina 45 | 9. 11. 2012

Francoski scenarist Frank Giroud med obiskom Ljubljane in ogledom Metelkove mesta.
© Aleksander Buh

Lani spomladi smo naposled dobili dolgo pričakovani slovenski prevod prvih štirih albumov prelomnega stripovskega seriala Dekalog, ki ga je leta 2001 zasnoval plodoviti francoski scenarist Frank Giroud. Zbirka štirih barvnih stripovskih albumov v trdo vezani knjigi je bila velik založniški zalogaj, v okviru programa za pomoč pri izdaji knjig pa sta se ga lotila Strip.art.nica Buch in Francoski inštitut.

Razlog, da smo prvi v regiji začeli prevajati Dekalog, je kakopak naš stripovski mojster Tomaž Lavrič, ki je po Giroudovem scenariju pod psevdonimom TBC zrisal četrto epizodo stripovskega seriala Prisega (oziroma interpretiral zapoved »Ne prisegaj po krivem«), v kateri odmevata vatikanska kolaboracija s fašizmom ter sovraštvo med zmagovalci in poraženci iz druge svetovne vojne v Jugoslaviji.

Stripovskim izdajam brez poudarjenega komercialnega predznaka mali slovenski trg ni pretirano naklonjen, zato je treba v tem kontekstu še posebej pohvaliti odločnost založnika, ki je vztrajal pri prevodu celotnega seriala namesto pri »recesijski« različici v obliki predstavitve zgolj Lavričevega albuma. Če bi Prisego iztrgali iz koncepta Dekaloga in jo predstavili kot samostojno enoto, bi bralce prikrajšali za njeno grafično izjemnost, ki pride do pravega izraza šele, ko je vključena v celoto.

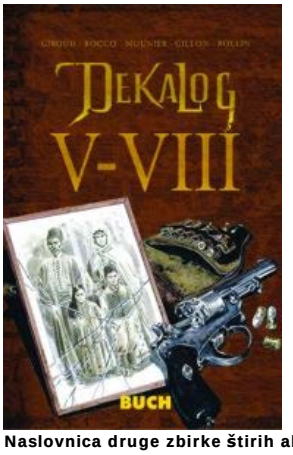

Naslovnica druge zbirke štirih albumov iz stripovskega seriala Dekalog.

Da o širinah in globinah zgodbe integralnega Dekaloga niti ne govorimo. Giroud si ga je zamislil kot konceptualno celoto desetih zaključenih zgodb izpod peresa enega scenarista in v grafični podobi desetih različnih risarjev, pri čemer poudarja, da se navkljub navidezni strukturni podobnosti ni navdihoval pri istoimenskem filmskem ciklu poljskega cineasta Krzysztofa Kieslowskega.

Rdeča nit Giroudovega Dekaloga je Nahik, skrivnostna knjiga neznanega izvora, ohranjena v enem samem izvodu. Knjiga, ki se prenaša iz roda v rod in usodno zaznamuje vsakogar, ki začne odkrivati njeno vsebino. Nahik naj bi bili pred več kot dvema stoletjema odkrili v Egiptu, temelji pa na doslej neznanih desetih zapovedih, ki naj bi jih bil prerok Mohamed v puščavi napisal na kameljo lopatico. Njihovo ekumensko sporočilo bi lahko okrepilo mir in zgladilo stara verska nasprotja, saj med drugim zbuja dvome tudi o najradikalnejših vidikih Korana. Bibliofilski zaklad? Politični instrument? Morda nova sveta knjiga? Ne izvemo ... še. Razkritje sledi v desetem delu Zadnja sura (slovenski prevod izide predvidoma konec prihodnjega leta), ki se dogaja v Medini leta 652, dvajset let po smrti preroka Mohameda. Torej čisto na koncu? Ne, čisto na začetku. Dekalog namreč teče v obrnjenem kronološkem redu, z vsako naslednjo epizodo se pomikamo dlje v preteklost, bliže resnici, ki pa ne pomeni nujno odrešitve.

V drugi zbirki štirih albumov z interpretacijami zapovedi »Odpuščaj svojim sovražnikom«, »Spoštuj očeta in mater«, »Ne varaj tistih, ki te imajo radi« in »Bodi milosrčen do šibkih, revnih in ubogih v duhu«, ki je poslej na voljo tudi v slovenščini, postane dogajanje bolj strnjeno, kontinuiteta bolj izpostavljena, sorodstvene vezi protagonistov in povezanost njihovih usod bolj poudarjene, dodana vrednost v obliki polemičnih socialnih in zgodovinskih vprašanj pa še izrazitejša.

Pripovedi so umeščene v Berlin leta 1922, sedem let po genocidu v Armeniji; v surovo družbeno razslojenost New Yorka leta 1902; med karbonarje, ki se leta 1822 v Parizu borijo za nacionalne in liberalne cilje; in v Francijo leta 1813, v obdobje razsula Napoleonove vojske. Posebej zanimiv je VIII. album Nahik, saj gre za osrednjo zgodbo, iz katere se je nato razvejil serial Dekalog. »Ta album je v bistvu začetek celotne sage,« pravi Frank Giroud. »Sprva naj bi bil to edini strip ('one shot', kot rečemo v našem poklicu), šele kasneje so nastali potomci, ki danes sestavljajo Dekalog. Na začetku te zgodbe je bila želja mojega prijatelja Fabiena Lacafa, da bi zgradil zgodbo okoli neznane plati življenja Victorja Hugoja. Projekt je nato spodletel, toda ohranil sem pripravljalna dela, in ta so nekaj let kasneje omogočila rojstvo Nahika.« Z njim pa enega najkompleksnejših stripovskih serialov novega tisočletja, bi lahko dodali za konec.

Stripovski serial:
Dekalog V - VIII
Scenarist: Frank Giroud
Založba: Strip.art.nica Buch
Kraj: od septembra 2012
Cena. 4o evrov

Vir: http://www.mladina.si/117612/na-poti-v-medino/

20.11.2012

Kultura

Dick Long v Ljubljani

Velikost je pomembna. In dolžina tudi. Še posebej, če gre za strip

Max Modic | 20. 11. 2012

Dick Long je predstavljal eksplozivno humorno zmes, ki je med stripovsko populacijo Playboy prodajala bolje kot razgaljene mladenke. Skratka tako, kot sta nekoč Sokol in golobica prodajala Mladino.
© Arhiv Mladine

Danes ob 19. uri bo v Strip.art.nici Buch predstavitev in podpisovanje prvega od štirih stripovskih albumov s kultnim detektivom Dickom Longom v glavni vlogi.

Junija 2000 se je na stripovskih straneh hrvaške izdaje Playboya prvič pojavil pomečkani detektiv večno mrkega obraza, z

nepogrešljivim čikom v kotičku ust in steklenico žgane pijače na delovni mizi zanemarjene pisarne. Slišal je na ime Long, Dick Long. Ime, ki je odzvanjalo v ušesih njegovih strank, ki so bile, le kdo bi vedel, zakaj, ponavadi fatalno blond in polne argumentov v predelu dekolteja ter območju bokov. Njihove življenjske zgodbe, ki so jih vodile v detektivsko pisarno Dicka Longa, so bile večinoma kratke, a zapletene, njihove noge v ozkih krilih pa dolge in ravne. Dick je imel vsakič samo štiri strani, da reši primer, kar so njegove stranke spretno izkoriščale. Ni bilo časa in prostora za zavlačevanje. Vedele so, kje je njegova šibka točka v obliki trdnih argumentov. Njegovo orožje ni bilo za pasom, marveč pod njim. Orožje, po katerem so prej kot lastnik bliskovito segale njegove stranke...

Dick Long je prišel tiho in odšel v legendo. Na Playboyevih straneh je ostal celih 126 mesecev, se pravi 10,5 let, kar je za nek stripovski serial celo v svetovnem pogledu zavidljiva doba. Še več, strip si je takorekoč že s prvo epizodo nabral zvesto občinstvo, ustvaril kultni status in za hrvaški Playboy postal nekaj takega kot Diareja za našo Mladino. Posrečena in potencirana kombinacija klišejev iz žanrske in pogrošne krimi literature, dopolnjena s protagonistom, ki je videti kot karikatura Humphreya Bogarta, Leslieja Nielsna in Clinta Eastwooda, zrolanih v eno s svojimi filmskimi vlogami, ter vmeščena v hard-boiled okolje romanov Raymonda Chandlerja, prešpikanih z aktualnimi zgodami in nezgodami iz hrvaške tajkunsko tranzicijske realnosti, so predstavljali eksplozivno humorno zmes, ki je med stripovsko populacijo Playboy prodajala bolje kot razgaljene mladenke. Skratka tako, kot sta nekoč Sokol in golobica prodajala Mladino.

Dick Long, angažirano dodelana hard-boiled parodija z dodano vrednostjo v obliki presežka mojstrko upodobljenih pin-up deklet, je zrasla na zelniku Štefa Bartolića (letnik 1967), enega najboljših hrvaških (pa i širе) striparjev in ilustratorjev, ter Darka Macana, hrvaške žive enciklopedije stripa, scenarista, publicista in stripovskega urednika, ki se je na začetku zaradi angažmaja pri otroških slikanicah preventivno skrival za psevdonimom Brando. Poleg Macana so pri scenarijih sodelovali še Mladen Devčić Deva, Ivan Prlić Prle in Bartolić sam, strip pa je kmalu začel izhajati tudi v Srbiji in Makedoniji. Kot rečeno, se je v desetih letih in pol nabralo 106 štiristranskih epizod Dicka Longa, ki naposled doživlja integralno objavo v štirih 108-stranskih trdo vezanih stripovskih albumih. Promocija in podpisovanje prvega albuma bosta danes ob 19. uri v Strip.art.nici Buch, predstavitve pa se bodo udeležili avtor Štef Bartolić, scenarist Darko Macan in založnik Bernard Radovčić.

Vir: http://www.mladina.si/117929/dick-long-v-ljubljani/

19.11.2012

Predvolilna strategija Danila Turka v obliki stripa

Kaj se je zgodilo z Danilom Türkom v prvem krogu predsedniških volitev? Kako lahko nekdo, ki v predvolilno tekmo vstopa s prednostjo petletnega predsedniškega mandata, **doživi tak volilni fiasko**, kot ga je aktualni predsednik države? No, morda odgovor na ta vprašanja daje tudi krajši stripovski vložek v aktualne analize Türkovega poraza, ki ga na svojem blogu objavlja **Kornilov**.

Vir: http://www.rtvslo.si/blog/kornilov/predvolilna-strategija/78084

18.11.2012

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/

13.11.2012

13.11.2012

ZIVEL STRIP 13
MLADINSKI NATECAJ ZA STRIP IN ANIMACIJO
www.ljudmila.org/stripcore/zivel_strip

Vivacomix in Stripburger v okviru projekta ZIVEL STRIP razpisujeta 13.nagradni tekmovalni natecaj za strip in animacijo.

Na natecaj se lahko prijavijo solarji in dijaki iz dezele Furlanije-Julijske krajine in iz Slovenije.

Natecaj je razdeljen v dve kategoriji: a) strip, b) animacija.

PRAVILNIK

1) Tema razpisa:
a - Radovan s planeta Beta odkriva prebivalce planeta Zemlja in njihov znacaj
b - Mimmo Balocco se igra s tvojimi igracami. Kaj se zgodi?
Glavna junaka zgodb naj bosta Radovan, ki ga je zrisal Matjaz Schmidt in/ali Mimmo Balocco avtorja Roberta la Forgivavia.
c - prosta tema

Vizualni material je na
http://www.ljudmila.org/stripcore/zivel_strip/press/

-- Strip Core c/o Forum Ljubljana
Institute for Art and Cultural Production
Metelkova 6, SI - 1000 Ljubljana, Slovenia
tel. +386 1 2319662, fax. +386 1 4338074
http://www.ljudmila.org/stripcore

12.11.2012

Trgovina s stripi

Alan Ford je še vedno številka ena

Objavljeno: 10.11.2012 20:20Posodobljeno: 10.11.2012 20:23
Avtor: Mihael Korsika
Ključne besede: Alan Ford, Aleksander Buh, Miki Muster, stripi, trgovina

Strip.art.nica v ljubljanskih Murglah deluje že več kot osem let.

LJUBLJANA – Lastnik še nedavno edine specializirane trgovine s stripi v Sloveniji Strip.art.nica **Aleksander Buh** je svoje prostore v Murgle centru odprl pred dobrimi osmimi leti. V času, ko je odpiral striparnico, po njegovih besedah na celotnem širšem območju nekdanje Jugoslavije niso delovale več kot tri. Buh je prav gotovo eden izmed najbolj zaslužnih, da se je priljubljenost te subkulture v Sloveniji v zadnjem desetletju močno dvignila.

Strip izginil za desetletje

Slovenci se lahko pohvalimo, da smo prvi strip v maternem jeziku dobili že pred 85 leti, ko je leta 1927 v Trstu v mesečniku Naš glas izšel prvi slovenski strip Zamorček Bu-ci-bu. Ob osamosvojitvi oziroma še malce pred tem pa so naenkrat izginili s slovenskega tržišča. »Med vojno na Hrvaškem ter v Bosni in Hercegovini so se prenehali tiskati. Mi smo bili včasih, kar se stripov tiče, bolj vezani na srbohrvaščino kot na slovenščino,« pojasnjuje Buh. Na zmanjšanje zanimanja za to publikacijo pa je po njegovih besedah vplivalo tudi dejstvo, da mlajši od 25 let večinoma ne razumejo več srbohrvaščine, medtem ko smo v Sloveniji glede na ponudbo še vedno večinsko vezani na to tržišče. »Mladi so bili vsaj deset let brez stripa. To pomeni eno generacijo. Tisti, ki ne začne s stripom kot otrok, ga bo pozneje zelo težko sprejel, ker ga preprosto ne razume,« še ugotavlja.

Glavni kupci so tako po njegovih besedah starejši od 40 let, šele v zadnjem času po stripe prihajajo tudi osnovnošolci. K temu je po njegovih besedah največ pripomogla bralna značka. »Pred dvema, tremi leti nam je uspelo spraviti strip v bralno značko. Tudi v osnovni šoli so očitno ugotovili, da otroci nočejo brati, medtem ko je strip neki vezni člen,« je ocenil.

Buh se sicer spominja težkih začetkov, ko je bila striparnica še v povojih. »Ko sem pred osmimi leti hodil okoli založnikov, so mi vsi

dali na mizo kalkulator, koliko bo kdo zaslužil,« se spominja lastnik striparnice. Po drugi strani pa so bili ljubitelji tovrstnega branja po njegovih besedah »ob odprtju lačni robe. Na odprtju sem imel sedem televizij, tudi eno iz Francije.«

V Strip.art.nici je na voljo več kot 10.000 različnih stripov oziroma specializiranih striparskih revij, ki v veliki večini prihajajo z območja nekdanje Jugoslavije. »Če bi želel imeti vse stripe z vsega sveta, potem bi rabil celoten Murgle center, da bi jih lahko imel na policah,« pravi Buh.

Ob tem poudarja, da lahko naroči sleherni strip, ki izide kjer koli na svetu, vendar je za to treba plačati vsaj nekaj avansa. Zakaj? Ko je Buh odprl trgovino, je dobil več kot 200 naročil. »Ljudje so k meni nosili sezname po 300, 400 stripov,« se spominja Buh. Na srečo pa ga je njegov hrvaški kolega opozoril na previdnost, saj je sam skoraj propadel, ko je naročil stripe, ki pa jih naročniki niso prišli iskat. »Odreagiral sem in poklical vse naročnike, ki so mi prinesli megalomanske spiske. Nihče izmed njih ni bil pripravljen plačati delnega predujma.

Serija Miki Muster

Med kupci so po njegovih besedah še vedno najbolj priljubljeni stripi Alan Ford. Na vprašanje, na katerega, ki ga ima v trgovini, je najbolj ponosen, je kot iz topa odgovoril: »Tiste, ki sem jih sam izdal.« Je tudi založnik in je najbolj ponosen na zbirko knjig stripov **Mikija Mustra**, v kateri je že osem knjig. Ob tem so v njegovi založbi izšli še strip Družinske zgodbe, Hardfuckers, Dekalog I –IV in Dekalog V–VIII.

Vir: http://www.slovenskenovice.si/novice/slovenija/alan-ford-je-se-vedno-stevilka-ena
Več slik: http://www.slovenskenovice.si/novice/slovenija/alan-ford-je-se-vedno-stevilka-ena

V Strip.art.nici je na voljo več kot 10.000 različnih stripov. Foto: Dejan Javornik

---

10.11.2012

Vinko Möderndorfer

SVETA JEZA

pridiga

Moji lubi Slovenci![1] Živimo v drekastih časih. Odgovor na to, zakaj smo se pogreznili v greznico nepočiščenih iztrebkov, in zakaj nam lasten drek leze v usta in nos, skozi ušesa naravnost v možgane, je preprost: Dvajset let smo poslušali demagoško obračanje besed, gledali demokratično izvoljene butce, ki so nam iz parlamentarne pržnice pridigali o poštenosti, solidarnosti, pravičnosti, zraven pa nekaznovano kradli za našimi hrbti.

Dvajset let so si pripenjali na prsi zasluge, pljuvali na vse, kar niso bili oni, cinično dvomili v vse avtoritete, lagali brez kazni, varali brez slabe vesti, resnico in pravico krojili po svoji volji in koži, bili proti vsem, ki *niso z nami* in bili proti vsem kar tako, zaradi kondicije, zaradi športa.

Dvajset let, *moji lubi Slovenci*, so zlorabljali besedo, se delali norca iz nje, iz besede so naredili tržno blago, ponižali so jo na *besedo laži* in manipulacije, jo nespoštljivo izkoriščali, naredili so jo za vlačugo, jo poteptali, prodali, razdali. Poenostavili so jo, zdaj služi ceneni reklami za njihove barabije.

Izdali so prijatelje, sodelavce, brate, sestre; izdali so prepričanje, naše in svoje, menjavali so stranke pogosteje kot svoje gate, in pri tem niso niti zardeli. Zlorabljali in zlorabili so vse institucije v svoji brezobzirni borbi za oblast. Se smehljali v televizijske kamere, igrali poštenjake in človekoljube, zraven pa za hrbti brusili nože za naše vratove.

V imenu svojih pritlehnih interesov, v imenu krvoloke bratovščine, ki je vse bolj prepričana, da je oblast boljša od ljubic, boljša od tihe onanije za straniščnimi vrati, kjer res ne škodiš nikomur, so žrtvovali tisoče delovnih mest, usodo tisoče družin, zato da so lahko domov pod pazduho odnesli malho polno novcev in si kot nedorasli bradati otroci zgradili lovske kočice, hišice in hiše, nakupili zemljo in zemljišča, zgradili steklene palače in palačice, si kupili ladjice in barke, avtomobile in avtomobilčke, izkopali bazene in postavili plotove, najvišje v svojih glavah, in čisto vseeno jim je bilo, in jim je še vedno, in jim je vedno bolj, za vas, *moji lubi Slovenci,* za vaše delovne roke, za vaše pridne otroke, za vaša življenja.

Podriskali so vas, *lubi moji*, vi pa ste mislili, da na vaše obraze pada mehko zlato. Dvajset let so drekáli po vaših glavah s svojimi paranojami, strahom, cinizmom, ironijo, nadutostjo, superiornostjo, in to vse zato, da bi prikrili svoje goljufije, svoje male in velike lopovske afere, tiha kupovanja in podkupovanja, svoje okostnjake skrite v omarah; vse so si prikrojili, da bi se lahko zakrili in da bi bili večno videti pošteni osvoboditelji, preroditelji, graditelji cest in obcestnih stranišč. Napisali so si svoje zakone, na tiste zakone, ki niso po njihovi meri, se požvižgajo, zamahnejo z roko; postavili so svoje zveste pse na prava mesta, opljuvali so vse ostale, posejali sovraštvo in zanetili prepire. Nič ne velja, resnice ni, resnica se samo zdi, vse je lahko tako kot hočeš, kot rečeš, kot obrneš, kot imaš dolžnika in prijatelja na pravem mestu. Drug drugega držijo za vrat. Deželo so uspeli v dvajsetih letih narediti gluho in slepo za vse dobro, za vse kvalitetno. Nič ne velja več. Najmanj delo. Nihče se v resnici na nič ne spozna več, in vsi se poznajo na vse. Saj je vseeno, skomignejo z rameni, važno je, da si naš, da si mi simpatičen, da mi lezeš v rit, sploh ni več pomembno, da dobro delaš. In gorje tistemu, ki stoji na cesti sam samcat, s svojim delom, s svojim talentom, s svojo voljo in željo. Gorje pametnemu in nadarjenemu, gorje mu, ki nima ničesar dati v zameno.

Tistemu, ki nima nič, je treba vzeti tudi to! Tisti, ki ima vse, naj ima še več! To sta gesli minulih dveh desetletij. Dvajset let!! *Moji lubi Slovenci!!* Za nekatere je to vsa mladost, za nekatere polovica življenja, za nekatere najkreativnejša in najboljša leta, za nekatere celo življenje! Preveč! Dvajset let preveč sprenevedanja, klanovstva in klovnovstva, metanja polen tistemu, ki pride za tabo, kot da je smisel oblasti zgolj in samo to. Drvarjenje! Mrcvarjenje. Veliko izdajstvo.

Lubi Slovenci, poscali so se na občutljivost, na občutek do bližnjega, na sočutje, in še ščijejo: vsem na očeh po vseh ljudeh!

Vi pa vse to vidite in ste kar tiho?

In kdor vidi in ne stori ničesar - je kriv!

Kje je, *moji lubi Slovenci,* vaša sveta jeza? Kje je občutek za upor? Kam je izginil ponos?

Ni treba čakati, da pride dno do tebe, ni treba, *da moraš izgubiti vse, da bi lahko dobil vse.* Če njihove lumparije ne bodo kaznovane, boste morali, *moji lubi Slovenci,* vzeti mesarico in kij v svoje roke.

1Primož Trubar je svoje pridige velikokrat pričenjal z nagovorom: »Moji lubi Slovenci«. Ena od najpomembnejših stvari v Trubarjevem življenju je bila ljubezen do slovenskega ljudstva. Verjel je, da ima *to lubo ljudstvo* dovolj moči in volje, sočutja do bližnjega, solidarnosti in tovarištva, da lahko premaga vse skušnjave in preživeti vse viharje.

09.11.2012

Mladina 45 / 2012 - Izjave tedna

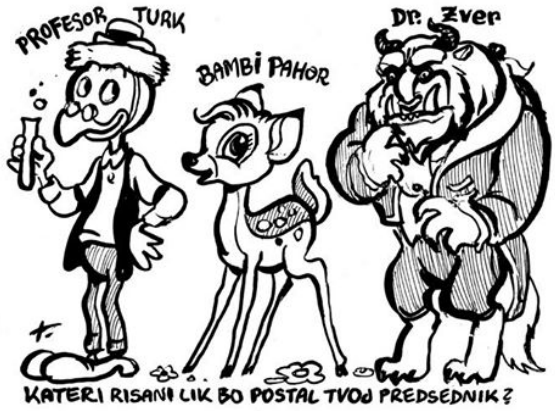

S katerim risanim likom Walta Disneya se poistovetite?
Danilo Türk: "Profesor Umnik, ker sem tudi v tem življenju delal kot profesor."
Borut Pahor: "Bambi."
Milan Zver: "Brez odgovora."
...

Kandidati za predsednika republike v Delu o svojem risanem alter egu

Vir: http://www.mladina.si/117556/izjave-tedna/

09.11.2012

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/

09.11.2012

"Dvajset let, moji lubi Slovenci." Čas, da pokažemo sveto jezo.

Razstava Sveta jeza bo odprta do 26. novembra
8. november 2012 ob 21:27
Ljubljana - MMC RTV SLO

Tovarna požira delavce in na drugi strani izpljune njihove ostanke, Triglav je ves zamazan, nad njim letijo netopirji, celo zastave so potemnele. To je nekaj pogledov umetnikov na slovensko realnost, ki jo vse težje spremljajo v tišini.

V galeriji Alkatraz na Metelkovi je na ogled razstava Sveta jeza, ki predstavlja različne likovne odgovore na pesem v prozi *Sveta jeza* **Vinka Möderndroferja**. V formi pridige je leta 2010 za Sobotno prilogo časopisa Delo podal kritiko brezobzirnega hlepenja po oblasti, ki je postala vse več vodilnim edini cilj, vreden truda, družbenega stanja in vse bolj žalostne podobe etičnih vrednot. Möderndorferjeva Sveta jeza je bila navdih umetnikom, ki so v različnih tehnikah z lastnim poudarkom pozvali k protestu, k nekonformirani drži in spreminjanju sveta.

"Tistemu, ki nima nič, je treba vzeti tudi to! Tisti, ki ima vse, naj ima še več! To sta gesli minulih dveh desetletij. Dvajset let!! Moji lubi Slovenci!!" je zapisal Möderndorfer, besede pa zdaj izrekajo stripovski liki **Marka Kocipra**. Literarna kritika je z značilno sočnostjo Kociprovega stripa in satiričnostjo orwellovske Živalske farme podčrtana na 32 straneh. Vlogo pridigarja pa je prevzel prepoznaven Striparjev Jazbec.

Ko te kokoš potegne v svoj sistem
Absolventka kiparstva **Neža Jurman** se je v svojem delu dotaknila kulturne produkcije v Sloveniji, ki jo vidi kot obilno kokoš. Ta ustvarjalce posrka v svoj sistem, svoj odnos do njih pa nazorno in brez sramu pokaže, ko jih izloči pri zadnji plati.

Objekt **Marka A. Kovačiča** in **Andreja Štularja** osvetljuje sodobno situacijo, ki se dviguje nad kupom orožja, skozi omadeževane slovenske simbole pa se zrcalita preteklost in zlorabljena kolektivna zavest. Absolvent ALUO **Matej Stupica** je postavil instalacijo Cikel Prekernih. Rogova kolesa je postavil v ciklično konstrukcijo, ki ponazarja cikličnost sistema in ujetost prekernega delavstva. Lenka Đorojević razmišlja o političnem subjektu, praznem prostoru znotraj turbokapitalističnega umetniškega dela in mikrosužnjih. **Rok Mohar** problematizira delo, v zvočno podobo pa so Sveto jezo prenesli **Miha Zadnikar**, **RV Maček**, **Arnold Marko**, **Rok Kušlan** in **Rainer Franci**.

M. K.

Sveta jeza je študija trenutnega stanja, socialnih in političnih razmer ter pripoved o padcu moralnih in etičnih vrednot. Möderndorferjevo delo je najprej neposredno navdihnilo striparja Marka Kocipra, v pridigi pa so izhodišče našli tudi drugi umetniki.
Foto: Miloš Ojdanić

Kako podobne so si v resnici delovne knjižice v različnih državah in sistemih. Foto: Miloš Ojdanić

02.11.2012

Milo Manara na TVSLO

http://tvslo.si/predvajaj/alpe-donava-jadran-podobe-iz-srednje-evrope/ava2.148956691/

Ura: 15:17

02.11.2012

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/diareja/

powered by mojastran.com